

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 26Cb/45/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117212870
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Zsiga
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2019:7117212870.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudcom JUDr. Róbertom Zsigom v právnej veci žalobcu: Fio banka, a.s., IČ: 61858374, V Celnici 1028/10, 117 21 Praha 1, Česká republika, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom svojej pobočky: Fio banka, a.s., pobočka zahraničnej banky, IČO: 36 869 376, Nám. SNP 21, 811 01 Bratislava, zastúp. JUDr. Lubomírom Procházkom, advokátom, V Celnici 1028/10, 117 21 Praha 1, Česká republika, proti žalovanému: S.R. SERVIS, s.r.o., Nemecká 145, 044 15 Vyšná Myšľa, IČO: 45 456 291 v konaní o zaplatenie 2 001 EUR s prísl. takto

rozhodol:

Žalovaného z a v ä z u j e zaplatiť žalobcovi 2 001 EUR, úrok z omeškania vo výške 0,12% denne zo sumy 2 110,65 EUR od 01.04.2017 do zaplatenia ako aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 EUR a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

Žalobcovi p r i z n á v a náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% s tým, že o ich výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 03.05.2017 žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 2 001 EUR, úroku z omeškania vo výške 0,12% denne zo sumy 15 421,89 EUR od 01.04.2017 do zaplatenia ako aj na zaplatenie paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 EUR. Ďalej žiadal, aby mu súd priznal náhradu trov konania.

2. Žalobca uviedol, že uzavrel so spoločnosťou S.R. SERVIS, s.r.o. (pôvodne s názvom CULLINAN s.r.o.) dňa 04.03.2013 Zmluvu o bežnom účte na dobu neurčitú, na základe ktorej sa menovanej spoločnosti zaviazal zriadiť a viesť bežný účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Práva a povinnosti vyplývajúce z uzatvorenej zmluvy sa podľa čl. II. zmluvy riadia prednostne ustanoveniami tejto zmluvy a ďalej Obchodnými podmienkami vydanými bankou. Bankou sa rozumie aj priamo Fio banka, a.s.. V súlade s čl. II. zmluvy boli súčasťou zmluvy Obchodné podmienky, Cenník a Sadzobník, pričom žalovaný výslovne potvrdil, že všetky uvedené dokumenty prevzal, zoznámil sa s nimi, bez výhrad s nimi súhlasí a zaväzuje sa ich dodržiavať. V súlade s čl. I. ods. 3 písm. a) zmluvy mal majiteľ účtu povinnosť udržiavať na účte najmenej minimálny zostatok, ktorý bol podľa zmluvy stanovený vo výške 10 EUR. K tomu Obchodné podmienky platné od 24.04.2012 vo svojom čl. V. ods. 3 stanovujú, že pokiaľ nebude kreditný zostatok účtu dosahovať minimálny zostatok, je majiteľ účtu povinný bezodkladne zvýšiť zostatok najmenej na úroveň minimálneho zostatku. Ďalej uviedol, že na základe zmluvy o zaistení vydania platobnej karty uzatvorenej so žalovaným dňa 04.03.2013 bola na meno konateľa žalovaného, p. Y. T. vydaná platobná karta Maestro č. XXXXXX*****XXXX, s denným limitom 500 EUR, ktorú si p. T. dňa 18.03.2013 prevzal. Zmluva o zaistení vydania platobnej

karty stanovuje v ods. 5, že majiteľ účtu nesie zodpovednosť za všetky transakcie vykonané platobnými kartami k jeho účtu od okamžiku ich prevzatia držiteľom karty a zodpovedá banke za spôsobenú škodu nesprávnym použitím platobnej karty. Držiteľ karty je oprávnený uskutočňovať platobnou kartou transakcie iba v rámci stanoveného limitu, maximálne do výšky disponibilného zostatku. Podľa prehľadu pohybov na účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX za obdobie od 01.05.2013 - 01.04.2017 je zrejme, že výbermi hotovosti z bankomatu zaúčtovaných v dňoch 29.04.2013 - 30.04.2013 sa dostal účet do záporného zostatku vo výške 979 EUR ku dňu 02.05.2013. Tým bolo porušené ustanovenie čl. V. ods. 3 obchodných podmienok stanovujúce, že pokiaľ nebude kreditný zostatok na účte dosahovať minimálny zostatok, je majiteľ účtu povinný bezodkladne zvýšiť zostatok najmenej na úroveň minimálneho zostatku, teda na 10 EUR. Pre vysvetlenie žalobca uviedol, že výbery z bankomatu sa na účte klienta prejavia až po zaúčtovaní danej operácie, t.j. obvykle s odstupom až troch pracovných dní. Dĺžna čiastka sa následne zvýšila o poplatky podľa platných cenníkov banky - zmena cenníkov bola prípustná v súlade s čl. XVI. ods. 15 obchodných podmienok, ktoré bola banka oprávnená strhávať z účtu. Konkrétne sa jedná o: a) zmluvnú pokutu vo výške 0,1% denne od 31.01.2014 z debetného zostatku za existenciu neoprávneného debetného zostatku na účte podľa čl. IX. Cenníku pre finančné operácie a služby platného od 31.01.2014, zhodne s čl. XI. ods. 2 Cenníku pre finančné operácie a služby platného od 09.12.2014, b) zmluvný úrok z omeškania vo výške 0,5% denne od 02.05.2013 do 31.08.2013 v súlade s čl. VIII. Cenníku pre finančné operácie a služby platného od 24.04.2012, c) zákonný úrok z omeškania vo výške 9,75% ročne (na základe § 1 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z.) z dlžnej čiastky (neoprávneného debetného zostatku) v období od 01.09.2013 do 08.12.2014, d) zmluvný úrok z omeškania vo výške 0,12% denne za obdobie od 09.12.2014 v súlade s čl. XIII. Cenníku pre finančné operácie a služby platného od 09.12.2014. Zmluvný úrok z omeškania vo výške 0,5% denne sa za obdobie do 31.08.2013 vypočítava na základe Obchodných podmienok z denných debetných zostatkov na účte a bol zaúčtovaný tak, že bol pripísaný k debetnému zostatku na účte ku konci štvrťroka podľa čl. VIII. ods. 10 Obchodných podmienok pre zriaďovanie a vedenie účtov platných od 24.04.2012. Zákonný úrok z omeškania vo výške 9,75% ročne za obdobie od 01.09.2013 do 30.01.2014 sa vypočítava na základe Obchodných podmienok z denných debetných zostatkov na účte a bol pripísaný k debetnému zostatku na účte ku konci štvrťroka podľa čl. VIII. ods. 10 Obchodných podmienok pre zriaďovanie a vedenie účtov platných od 24.04.2012. V nasledujúcom období sa zmluvná pokuta a úrok z omeškania (zákonný aj zmluvný) vypočítavajú na základe Obchodných podmienok z denných debetných zostatkov na účte a boli zaúčtované tak, že boli pripísané k debetnému zostatku na účte ku konci mesiaca podľa čl. XI. ods. 8 Obchodných podmienok pre zriaďovanie a vedenie účtov platných od 01.02.2014. Žalobca zaslal žalovanému na adresu sídla dňa 08.06.2016 Výzvu na zaplatenie dlhu zo dňa 08.06.2016, ktorú si žalovaný prevzal dňa 13.06.2016. Podľa Prehľadu pohybov na účte žalovaného žalovaný do dňa podania žaloby neuhradil žalobcovi svoj dlh, ktorý vznikol neoprávneným prečerpaním účtu do záporného zostatku. Žalobca tak evidoval ku dňu 01.04.2017 voči žalovanému pohľadávku vo výške 15 421,89 EUR. Žalobca sa rozhodol uplatniť v tomto konaní iba časť pohľadávky vo výške 2 001 EUR (predovšetkým s ohľadom na predpokladanú majetkovú situáciu žalovaného - žalobca sa však pohľadávky v neuplatnenom rozsahu v tejto žalobe nevzdáva). Okrem dlžnej čiastky žalobca požaduje zmluvný úrok z omeškania od 01.04.2017 do zaplatenia z dlžnej čiastky 15 421,89 EUR vo výške 0,12% denne a v súlade s § 369c Obchodného zákonníka v spojení s § 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z. žalobca požaduje aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 EUR.

3. V podaní doručenom súdu dňa 31.10.2017 žalobca na výzvu súdu vo vzťahu k špecifikácii pohľadávky uviedol, že istina pohľadávky bola ku dňu 01.04.2017 vyčíslená na sumu 15 421,89 EUR, ktorá pozostáva: a) z nepovoleného debetného zostatku vo výške 979 EUR vzniknutého opakovanými výbermi hotovosti z bankomatu pred zaúčtovaním predmetných čiastok na ľarchu účtu, b) z poplatku za platbu kartou vo výške 0,42 EUR zaúčtovaného ku dňu 31.05.2013, c) zo sankčného úroku za neoprávnený debetný zostatok vo výške 0,5% denne z istiny dlhu od 02.05.2013 do 31.08.2013, d) zo zákonného úroku z omeškania vo výške 9,75% ročne z istiny dlhu od 01.09.2013 do 08.12.2014, e) zo zmluvnej pokuty za existenciu neoprávneného debetného zostatku vo výške 0,1% denne z istiny dlhu od 31.01.2014 do 31.03.2017, f) zo zmluvného úroku z omeškania vo výške 0,12% denne z istiny dlhu od 09.12.2014 do 31.03.2017. Zmluvný úrok z omeškania bol vyúčtovaný v súlade s čl. VIII. Cenníku pre finančné operácie a služby (ďalej len cenník) platného od 24.04.2012 ako sankčný úrok za nepovolený debetný zostatok na účte vo výške 0,5% denne z istiny dlhu od 02.05.2013 do 31.08.2013. Tento úrok bol podľa čl. VIII. ods. 10 Obchodných podmienok platných od 24.04.2013 vypočítaný z denných debetných zostatkov na účte a zaúčtovaný tak, že bol na konci štvrťroka pripísaný k istine dlhu. Denná výška úroku z omeškania bola 4,90 EUR a rovnakým spôsobom bola počítaná až do 30.06.2013, konca štvrťroka,

kedy bol súčet týchto denných úrokov z omeškania pripísaný k istine pohľadávky. Dlh sa dňa 31.05.2013 zvýšil o poplatok za platbu kartou vo výške 0,42 EUR a od tohto dňa bol úrok z omeškania počítaný z takto zvýšenej istiny 979,42 EUR. Dňa 30.06.2013 bol podľa obchodných podmienok súčet denných úrokov z omeškania od 02.05.2013 do 30.06.2013 vo výške 294 EUR pripísaný k istine pohľadávky, ktorá sa tým zvýšila na 1 273,42 EUR. Z tejto zvýšenej istiny sú podobným spôsobom počítané denné úroky z omeškania od 01.07.2013 do 31.08.2013. Celkovo bolo za obdobie od 02.05.2013 do 31.08.2013 zaúčtovaných na zmluvný úrok z omeškania 688,94 EUR. Zákonný úrok z omeškania sa vypočítava z denných debetných zostatkov na účte a v období od 01.09.2013 do 30.01.2014 sa podľa čl. VIII. ods. 10 obchodných podmienok platných od 24.04.2012 pripisoval k istine dlhu na konci štvrťroku. Od 31.01.2014 sa v dôsledku zmeny obchodných podmienok (čl. XI. ods. 8 obchodných podmienok platných od 31.01.2014 a čl. XI. ods. 8 obchodných podmienok platných od 01.02.2014) pripisoval zákonný úrok z omeškania na konci každého kalendárneho mesiaca. Výška zákonného úroku z omeškania bola určená v súlade s ust. § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka v spojení s § 1 ods. 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., kedy pre prvý deň omeškania dlžníka 02.05.2013, bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky stanovená na 0,75%. Táto sadzba zvýšená o deväť percent zodpovedá účtovanému zákonnému úroku z omeškania vo výške 9,75% ročne a platí podľa nariadenia po celú dobu omeškania dlžníka. Zmluvná pokuta bola účtovaná popri úroku z omeškania od 31.01.2014 do 31.03.2017 v súlade s čl. XI. ods. 8 obchodných podmienok platných od 31.01.2014 a čl. XI. ods. 8 obchodných podmienok platných od 01.02.2014. Výška zmluvnej pokuty bola stanovená na 0,1% denne podľa čl. IX. Cenníku platného od 31.01.2014 a čl. IX. Cenníku platného od 08.10.2014. Zmluvná pokuta bola vypočítaná z denných debetných zostatkov na účte a na konci každého kalendárneho mesiaca pripisovaná k istine dlhu. Zmluvný úrok z omeškania bol vyúčtovaný v súlade s čl. XI. ods. 8 obchodných podmienok platných od 01.02.2014 a vypočítaný z denných debetných zostatkov na účte a vždy na konci kalendárneho mesiaca bol pripisovaný k istine dlhu. Jeho výška bola stanovená v čl. XIII. Cenníku platného od 09.12.2014 na 0,12% denne z výšky dlhu. Na základe vyššie uvedeného žalobca mal za to, že príslušenstvo pohľadávky uplatnil v súlade s Obchodným zákonníkom, zmluvou, cenníkom a obchodnými podmienkami.

4. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 17.01.2018 uviedol, že si je vedomý toho, že občiansky ani obchodný zákonník neumožňujú účtovanie úrokov z úrokov, či iného príslušenstva pohľadávky. Mal za to, že z vyjadrenia doručeného súdu dňa 31.10.2017 vyplýva, že k tomu nedošlo. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 35 Odo 101/2002 zo dňa 24.03.2004 a rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/101/2016 zo dňa 30.03.2016, podľa ktorých „občiansky zákonník ani obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi požadovať od dlžníka príslušenstvo (úroky z omeškania) pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky, tým nie je dotknuté právo účastníkov dohodnúť sa, že zmluvné úroky sa stanú súčasťou istiny“. V zmluve o bežnom účte uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú obchodné podmienky, bolo dohodnuté, že účtované príslušenstvo bude pravidelne pripisované k istine, z čoho je zrejmé, že každým dňom úročenia neoprávneného debetného zostatku, bola úročená len istina pohľadávky, ktorá bola v súlade s obchodnými podmienkami navyšovaná o denne počítané úroky - najprv štvrťročne, neskôr mesačne - a úroky boli vždy v ďalšom období počítané z takto navyšenej istiny. Opätovne poukázal na to, že z celej čiastky dlhu žalovaného (istiny pohľadávky) vo výške 15 421,89 EUR si uplatňuje len časť vo výške 2 001 EUR.

5. Na pojednávaní dňa 23.02.2018 žalobca uviedol, že žalovaný bol povinný uhradiť záporný zostatok na účte vo výške 979 EUR ku dňu 02.05.2013. Vyplýva to z čl. V. ods. 3 obchodných podmienok, podľa ktorých má klient bezodkladne zvýšiť zostatok na účte najmenej na úroveň minimálneho zostatku, t.j. 10 EUR.

6. Žalovaný na pojednávaní dňa 23.02.2018 vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu s poukazom na to, že žaloba bola podaná dňa 03.05.2017, pričom žalovaný sa dostal do záporného zostatku v roku 2013.

7. Okresný súd Košice I rozsudkom sp. zn. 26Cb/45/2017-149 zo dňa 23.02.2018 žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

8. Proti predmetnému rozsudku podal žalobca odvolanie a Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 4Cob/59/2018-180 zo dňa 31.12.2018 zrušil rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie

konanie. Odvolací súd vo vzťahu k úrokom a úrokom z omeškania, uplatneným žalobcom, poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky č. k. 35Odo/101/2002 zo dňa 24.03.2004.

9. Na pojednávaní dňa 14.05.2019 žalobca uviedol, že suma 2 001 EUR uplatnená žalobcom sa skladá z istiny, teda debetného zostatku 979 EUR, z poplatku 0,42 EUR, zo zmluvného úroku z omeškania vo výške 688,94 EUR (0,5% denne z istiny), zo zákonného úroku z omeškania vo výške 238,75 EUR (9,75% ročne z istiny) a z časti zmluvného úroku z omeškania vyčísleného sumou 7 017,42 EUR (0,12% denne z istiny) - vo výške chýbajúcej do uplatnenej sumy 2 001 EUR.

10. Žalobca v podaní zo dňa 06.06.2019 uviedol, že nepovažuje za sporné z čoho pozostáva uplatnená pohľadávka. Za sporné považuje, či si účastníci zmluvy mohli platne dohodnúť, že úroky z omeškania (zákonné a zmluvné) a zmluvné pokuty sa stanú súčasťou istiny pohľadávky a či môžu byť ďalej úročené ako súčasť takto navýšenej istiny. Nesúhlasil s názorom súdu a žalovaného, že takáto dohoda je neprípustná. Mal za to, že je to v rozpore s hmotným právom a judikatúrou. Poukázal na svoje predchádzajúce vyjadrenia ako aj na ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Tvrdil, že úrok v predmetnej veci vôbec neúčtoval. Nárok na úroky z omeškania (zákonné alebo zmluvné) podľa žalobcu vzniká práve omeškaním dlžníka so zaplatením záväzku. Právna doktrína a judikatúra dospela výkladom k tomu, že platenie príslušenstva z príslušenstva (tzv. anatocismus) je nezákonné a nemá oporu v právnych predpisoch. O nezákonný anatocismus by sa jednalo v prípade, keby dlžník včas nesplatil príslušenstvo pohľadávky (úroky, zákonné či zmluvné úroky z omeškania z dlžnej istiny), čím by sa dostal do omeškania s plnením príslušenstva a veriteľ by od dlžníka požadoval ďalšie príslušenstvo z už naučtovaného príslušenstva, teda úroky z úrokov. Takúto možnosť ani Občiansky zákonník, ani Obchodný zákonník nepriznáva a nie je teda možné zakotviť majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. V predmetnej veci sa o takýto prípad nejedná, čo žalobca preukázal. Po celú dobu omeškania žalovaného s úhradou neoprávneného debetného zostatku na bežnom účte neboli úroky nikdy samostatne (nepovolene) úročené, ale úročená bola vždy len istina pohľadávky, ku ktorej sa v súlade so zmluvnými podmienkami pravidelne úroky z omeškania pripisovali. Ak súd pripustil, že úroky z úveru je možné k istine pripočítavať a následne ako súčasť istiny ďalej úročiť zmluvným úrokom z úveru a úrokom z omeškania, nie je možné bez ďalšieho právneho odôvodnenia uzavrieť, že by tomu tak pri úroku z omeškania (zákonného alebo zmluvného) byť nemalo. Je zrejmé, že teoretická koncepcia u tohto druhu príslušenstva vychádza z rovnakej premisy, teda že nie je možné samostatne úročiť (účtovať úroky z úrokov), ale pokiaľ sa v súlade so zákonom a zmluvnými podmienkami stanú súčasťou istiny, nie je možné uzavrieť, že ich právny režim musí byť totožný ako u úrokov bežných (riadnych). Záver súdu, že jeden druh príslušenstva (bežný úrok) je možné pripisovať k istine a ďalej ho ako súčasť istiny úročiť, ale u iného druhu príslušenstva v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka (zákonného či zmluvného úroku z omeškania) to možné nie je, podľa názoru žalobcu teda nemôže obstať. Do pozornosti súdu dal aj zásadu zmluvnej voľnosti s poukazom na to, že sa jedná o vzťahy medzi podnikateľmi. Mal za to, že súd by nemal zasahovať do zmluvných dojednaní medzi stranami. Uviedol, že žalovaný sa dlhodobo vyhýbal splateniu dlhu a nechal ho narastať, pričom si mal byť vedomý spôsobu úročenia debetného zostatku v súlade s uzavretou zmluvou. Tvrdil, že rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 24.03.2004, sp. zn. 35 Odo 101/2002, na ktoré odkazuje judikatúra slovenských súdov potvrdzuje právny názor žalobcu. Najvyšší súd sa v tomto rozhodnutí zaoberá všeobecným výkladom príslušenstva peňažnej pohľadávky v zmysle vyššie uvedeného Toto rozhodnutie je potrebné chápať v súvislosti s konkrétnymi skutkovými okolnosťami. Z rozhodnutia je zrejmé, že v danej veci bolo sporné, či je možné úročiť príslušenstvo pohľadávky a súd sa venoval všeobecne výkladu, čo je to príslušenstvo a akým spôsobom je ho možné definovať. Pritom jednoznačne uzavrel, že príslušenstvo z príslušenstva nie je možné požadovať. Poukázal však na časť jeho odôvodnenia, podľa ktorého: „Tím není dotčeno právo účastníků dohodnout se (typově např. v mezích smlouvy o úvěru – srov. § 497 a násl. obch. zák.), že sjednané úroky se stanou součástí jistiny (že k ní podle dohody účastníků budou přičítány coby civilní plody peněz /fructus civiles/) a následně pak právo věřitele požadovat, aby dlužník pro případ prodlení s placením takto zvýšené jistiny platil sjednanou nebo zákonem stanovenou sazbu úroku z prodlení. Uvedené však nic nemění na skutečnosti, že se takto opět úročí pouze jistina a nikoli příslušenství pohľadávky.“ Súd, bez toho, aby to bolo vo veci samej podstatné, iba obiter dictum uviedli, že je možné dohodnúť napríklad v medziach zmluvy o úvere (viď vyššie), aby sa úroky z úveru pripisovali k istine. V žiadnom prípade z toho však nie je možné vyvodiť, že by závery Najvyššieho súdu nemohli byť aplikované u iného druhu príslušenstva, t.j. úroku z omeškania. Zdôraznil, že v momente, kedy dôjde k pripísaniu úrokov z omeškania k istine pohľadávky v súlade so zmluvou, sa už nejedná o príslušenstvo pohľadávky a úročí sa tak len istina pohľadávky, čo je plne v súlade s vyššie uvedeným rozhodnutím.

Žalobca nesúhlasí s neprípustne reštriktívnym výkladom súdu, ktorý by neumožnil pripisovať k istine pohľadávky i úrok z omeškania, založený len na doslovnom prevzatí textu, ktorý Najvyšší súd navyiac uviedol len príkladmo a obiter dictum, bez zohľadnenia teoretickej koncepcie príslušenstva a rozhodnutia ako celku. Žalobca mal za to, že v danej veci je nutné v plnom rozsahu rešpektovať zásadu zmluvnej voľnosti strán a dispozitívnosť právnej úpravy súkromného práva. V prípade zmluvnej pokuty ide o úplne inú situáciu, lebo ak vznikne veriteľovi porušením povinnosti, na ktorú sa viaže zmluvná pokuta, právo na túto zmluvnú pokutu (v tejto veci zmluvná pokuta za existenciu neoprávneného debetného zostatku), nie je táto už vedľajším záväzkom ani príslušenstvom, ako to vyplýva aj z taxatívneho výpočtu ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ale stáva sa samostatným nárokom, ktorý trvá ďalej už bez ohľadu na trvanie hlavného záväzku. Ak je vzniknutý nárok na zmluvnú pokutu samostatným nárokom, je zrejmé, že ak nastane splatnosť tohto nároku, dňom nasledujúcim je dlžník v omeškaní s plnením tohto samotného záväzku. Zákon nijak nevylučuje na rozdiel od príslušenstva jej samostatné úročenie ani pripisovanie tohto nezávislého nároku k istine pohľadávky. Tieto závery plynú aj z toho, že jednotlivé nároky vyplývajúce zo zmluvných pokút sa nepremlčujú ako celok, ale premlčacia doba beží pre každý z jednotlivých nárokov osobitne. Spôsob výpočtu zmluvnej pokuty a jej pripisovanie k istine pohľadávky je v danej veci určené veľmi podobne ako pri úroku z omeškania. Zmluvná pokuta teda nebola (aj keď to podľa názoru žalobcu nie je vylúčené) nikdy samostatne úročená, ale pravidelne sa pripisovala k istine pohľadávky.

11. Žalovaný bol na pojednávanie dňa 03.09.2019 riadne predvolaný, ale na pojednávanie sa nedostavil. Svoju neúčast žiadal ospravedlniť, ale o odročenie pojednávania nežiadal.

12. Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutočný stav veci:

13. Žalobca na podporu svojich tvrdení použil ako prostriedky svojho procesného útoku nasledovné dôkazy: výpis z obchodného registra o registrácii žalovaného, výpis z obchodného registra o registrácii žalobcu, Zmluvu o bežnom účte uzavretú medzi žalobcom ako bankou a žalovaným ako majiteľom účtu zo dňa 04.03.2013, Obchodné podmienky pre zriaďovanie a vedenie účtov platné a účinné od 24.04.2012, Zmluvu o zaistení vydania platobnej karty zo dňa 04.03.2013, Protokol o prevzatí platobnej karty zo dňa 18.03.2013, Prehľad pohybov na účte za obdobie od 01.05.2013 do 01.04.2017, Obchodné podmienky pre zriaďovanie a vedenie účtov účinné od 31.01.2014, Obchodné podmienky pre zriaďovanie a vedenie účtov účinné od 01.02.2014, Výzvu na zaplatenie dlhu zo dňa 08.06.2016 (vrátane doručky), Cenník pre finančné operácie a služby platný od 24.04.2012, Cenník pre finančné operácie a služby platný od 31.01.2014, Cenník pre finančné operácie a služby platný od 08.10.2014 a výpočtovú tabuľku k podaniu zo dňa 24.10.2017.

14. Žalovaný ako prostriedok svojej procesnej obrany vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu.

15. Nebolo medzi stranami konania sporné, že uzavreli zmluvu o bežnom účte, zmluvu o zaistení vydania platobnej karty, že výbermi hotovosti z bankomatu sa účet žalovaného dostal do debetného zostatku a žalovaný nezvýšil bezodkladne a ani doposiaľ zostatok na úroveň minimálneho zostatku 10 EUR, čo bolo v rozpore so zmluvne dohodnutými podmienkami.

16. Spornou zostala skutočnosť, či žalobca má nárok na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom, resp. či došlo k premlčaniu jeho nároku.

17. Podľa ust. § 387 Obchodného zákonníka: (1) Právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom. (2) Premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

18. Podľa ust. § 388 Obchodného zákonníka: (1) Premlčaním právo na plnenie povinnosti druhej strany nezaniká, nemôže ho však priznať alebo uznať súd, ak povinná osoba namietne premlčanie po uplynutí premlčacej doby. (2) Aj po uplynutí premlčacej doby môže však oprávnená strana uplatniť svoje právo pri obrane alebo pri započítaní, ak a) obe práva sa vzťahujú na tú istú zmluvu alebo na niekoľké zmluvy uzavreté na základe jedného rokovania alebo niekoľkých súvisiacich rokovaní, alebo b) právo sa mohlo použiť kedykoľvek pred uplynutím premlčacej doby na započítanie voči nároku uplatnenému druhou stranou.

19.Podľa ust. § 392 Obchodného zákonníka: (1) Pri práve na plnenie záväzku plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa mal záväzok splniť alebo sa malo začať s jeho plnením (doba splatnosti). Ak obsah záväzku spočíva v povinnosti nepretržite vykonávať určitú činnosť, zdržať sa určitej činnosti alebo niečo strpieť, začína premlčacia doba plynúť od porušenia tejto povinnosti. (2) Pri práve na čiastkové plnenie plynie premlčacia doba pre každé čiastkové plnenie samostatne. Ak sa pre nesplnenie niektorého čiastkového záväzku stane splatný celý záväzok, plynie premlčacia doba od doby splatnosti nesplneného záväzku.

20.Podľa ust. § 397 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

21.Podľa ust. § 708 Obchodného zákonníka: (1) Zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. (2) Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

22.Podľa ust. § 709 Obchodného zákonníka: (1) Banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb. (2) Ak je zriadený bežný účet pre niekoľko osôb, má každá z nich postavenie majiteľa účtu.

23.Podľa ust. § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

24.Podľa ust. § 711 Obchodného zákonníka: (1) Za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte. (2) Banka opraví bez zbytočného odkladu chybné účtovanie; opravu chybného zúčtovania platieb je banka povinná vykonať v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb. Nárok na náhradu škody tým nie je dotknutý.

25.Podľa ust. § 712 Obchodného zákonníka: (1) Banka je povinná oznámiť majiteľovi účtu údaje o prijatých a vykonaných platbách v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb. (2) Majiteľ účtu je oprávnený požadovať, aby mu banka preukázala vykonanie platieb.

26.Podľa ust. § 713 Obchodného zákonníka: (1) Banka je povinná pripísať v prospech bežného účtu jeho majiteľa peňažné prostriedky ku dňu, kedy banka získala právo s nimi nakladať, a od tohto dňa patria majiteľovi účtu úroky z týchto prostriedkov. (2) Peňažné prostriedky použité majiteľom účtu podľa § 709 účtuje banka na ťarchu účtu dňom, keď tieto peňažné prostriedky vyplatila alebo platby uskutočnila, a za tento deň nepatria majiteľovi účtu úroky z čerpaných peňažných prostriedkov.

27.Podľa ust. § 715 Obchodného zákonníka: (1) Zmluvu môžu majiteľ účtu kedykoľvek s okamžitou účinnosťou písomne vypovedať. (2) Banka môže zmluvu písomne vypovedať s účinnosťou ku koncu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom sa výpoveď doručila majiteľovi účtu. (3) Zostatok bežného účtu banka vyplatí majiteľovi účtu alebo podľa jeho príkazu prevedie na iný účet v banke alebo po odpočítaní nákladov s tým spojených na účet v inej banke. (4) Banka je povinná oznámiť bez zbytočného odkladu majiteľovi účtu výšku zostatku jeho účtu ku koncu kalendárneho roka. (5) Ustanovenia odsekov 1 a 2 sa nevzťahujú na vypovedanie zmluvy o bežnom účte, ktorý slúži ako platobný účet podľa osobitného zákona o platobných službách.

28.Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

29.Podľa ust. § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

30.Podľa ust. § 502 Obchodného zákonníka: (1) Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške. (2) Pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

31.Podľa ust. § 503 Obchodného zákonníka: (1) Záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. (2) Ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky. (3) Dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

32.Podľa ust. § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadala.

33.Podľa ust. § 365 Obchodného zákonníka: (1) Dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. (2) Dlžník, ktorého záväzok spočíva v peňažnom plnení, je v omeškaní, ak nesplní riadne a najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia dokladu alebo do 30 dní odo dňa poskytnutia plnenia veriteľom, podľa toho, ktorý z týchto dní nastal neskôr, ak zo zmluvy nevyplýva iná lehota splatnosti. Ak je deň doručenia dokladu neistý, dlžník je v omeškaní uplynutím 30. dňa odo dňa poskytnutia plnenia veriteľom. Dlžník je v omeškaní, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. (3) Dlžník, ktorého záväzok spočíva v peňažnom plnení, je v omeškaní, ak nesplní riadne a najneskôr do 30 dní odo dňa skončenia prehliadky plnenia veriteľa, ak zo zmluvy nevyplýva iná lehota splatnosti a ak sa po plnení veriteľa má uskutočniť jeho prehliadka na účel zistenia, či veriteľ plnil riadne. Dlžník je v omeškaní, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom. (4) Dlžník však nie je v omeškaní, pokiaľ nemôže plniť svoj záväzok v dôsledku omeškania veriteľa.

34.Podľa ust. § 369 Obchodného zákonníka: (1) Ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. (2) Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením. (3) Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

35.Podľa ust. § 369c Obchodného zákonníka: (1) Omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením. (2) Ustanovenie odseku 1 sa nepoužije, ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ.

36.Podľa ust. § 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z. výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

37.Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

38.Podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

39.V zmysle predloženého prehľadu pohybov na účte sa účet žalovaného dostal do záporného (nedovoleného) zostatku vo výške 979 EUR ku dňu 02.05.2013. Podľa čl. V. ods. 3 Obchodných podmienok bol žalovaný povinný bezodkladne (t.j. 03.05.2013) zvýšiť zostatok na účte najmenej na úroveň minimálneho zostatku, teda 10 EUR. Žaloba bola súdu doručená dňa 03.05.2017, teda pred uplynutím premlčacej lehoty 4 roky (v posledný deň lehoty). Vzhľadom na uvedené súd mal za to, že k premlčaniu nároku žalobcu nedošlo.

40.Súd vyzval žalobcu na špecifikovanie uplatnenej pohľadávky.

41.Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 31.10.2017 poukázal na to z čoho pozostáva istina pohľadávky vypočítaná vo výške 15 421,89 EUR. Je to špecifikované v bode 3. odôvodnenia tohto rozsudku.

42.V podaní doručenom súdu dňa 17.01.2018 (bod. č. 4. odôvodnenia tohto rozsudku) žalobca uviedol, že si uplatňuje len časť istiny pohľadávky vo výške 2 001 EUR z celkovej istiny 15 421,89 EUR, pričom zvyšnej časti pohľadávky sa nevzdáva. Poukázal na to, že v zmysle rozsudku Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 35 Odo 101/2002 zo dňa 24.03.2004 a rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/101/2016 zo dňa 30.03.2016, občiansky zákonník ani obchodný zákonník neumožňujú veriteľovi požadovať od dlžníka príslušenstvo (úroky z omeškania) pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky, tým ale nie je dotknuté právo účastníkov dohodnúť sa, že zmluvné úroky sa stanú súčasťou istiny, pričom v obchodných podmienkach, ktoré tvoria prílohu zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, bolo dohodnuté pripisovanie (pripočítanie) príslušenstva k istine pohľadávky.

43.Podľa čl. VIII. ods. 10 obchodných podmienok platných od 24.04.2012 pokiaľ dôjde k vzniku neoprávneného debetného zostatku na účte, je majiteľ účtu povinný bezodkladne neoprávnený debetný zostatok vyrovnáť, to platí aj v prípade, keď neoprávnený debetný zostatok vznikol neoprávneným použitím platobnej karty treťou osobou. Do tej doby bude takýto debetný zostatok úročený sankčnou úrokovou sadzbou uvedenou v Cenníku. Ak nie je Bankou stanovené v jednotlivom prípade inak, sú sankčné úroky počítané z denných neoprávnených debetných zostatkov na účte a sú štvrtročne pripisované k debetnému zostatku na účte. V prípade, že po zrušení účtu bude na takom účte evidovaný neoprávnený debetný zostatok, bude úročený úrokmi z omeškania vo výške sankčnej sadzby uvedenej v Cenníku.

44.Podľa čl. XI. ods. 8 obchodných podmienok účinných od 31.01.2014 ako aj od 01.02.2014 pokiaľ dôjde k vzniku neoprávneného debetného zostatku účte, je majiteľ účtu povinný bezodkladne neoprávnený debetný zostatok vyrovnáť, to platí aj v prípade, keď neoprávnený debetný zostatok vznikol neoprávneným použitím platobnej karty držiteľom (či inou treťou osobou) odlišným od majiteľa účtu. Po celú dobu jeho trvania je neoprávnený debetný zostatok na účte zaťažovaný zmluvným úrokom z omeškania, ktorého sadzba je uvedená v Cenníku; to platí len v prípade, ak výška úrokov z omeškania nie je kogentne stanovená všeobecne záväznou právnou normou. Ak nie je Bankou stanovené v jednotlivom prípade inak, sú úroky z omeškania počítané z denných neoprávnených debetných zostatkov na účte a sú mesačne pripisované k zostatku na účte, tzn. takýmto pripísaním sa stanú súčasťou istiny dlhu. V prípade, že dôjde k zrušeniu účtu, na ktorom je v čase jeho zrušenia evidovaný neoprávnený debetný zostatok, bude tento neoprávnený debetný zostatok (dlh) úročený úrokmi z omeškania rovnakým spôsobom, akým by bol úročený, ak by k zrušeniu účtu nedošlo. Klient a Banka sa ďalej dohodli, že klient je povinný hradiť Banke za existenciu neoprávneného debetného zostatku na účte zmluvnú pokutu vo výške podľa Cenníka. Ak nie je Bankou stanovené v jednotlivom prípade inak, je zmluvná pokuta počítaná z denných neoprávnených debetných zostatkov na a je mesačne pripisovaná k zostatku na účte a takýto zostatok je ďalej úročený príslušnými úrokmi z omeškania, ak kogentné ustanovenie príslušného právneho predpisu neustanovuje inak. Klient a Banka sa dohodli, že k pohľadávkam klienta voči Banke na výplatu peňažných prostriedkov evidovaných na účtoch klienta vedených Bankou, vrátane všetkých peňažných prostriedkov došlých v budúcnosti na účty klienta vedených Bankou, sa zriaďuje záložné právo v prospech Banky k zaisteniu pohľadávok Banky za klientom vyplývajúcich z prípadných, v budúcnosti vzniknutých debetných zostatkov na účtoch klienta vedených Bankou.

45.Z podania žalobcu doručeného súdu dňa 31.10.2017 a z jeho výpočtov vyplýva, že istina pohľadávky bola ku dňu 01.04.2017 predstavuje 15 421,89 EUR a pozostáva: a) z nepovoleného debetného zostatku vo výške 979 EUR vzniknutého opakovanými výbermi hotovosti z bankomatu pred zaúčtovaním predmetných čiastok na ľarchu účtu, b) z poplatku za platbu kartou vo výške 0,42 EUR zaúčtovaného ku dňu 31.05.2013, c) zo sankčného úroku za neoprávnený debetný zostatok vo výške 0,5% denne z istiny dlhu od 02.05.2013 do 31.08.2013, d) zo zákonného úroku z omeškania vo výške 9,75% ročne z istiny dlhu od 01.09.2013 do 08.12.2014, e) zo zmluvnej pokuty za existenciu neoprávneného debetného zostatku vo výške 0,1% denne z istiny dlhu od 31.01.2014 do 31.03.2017, f) zo zmluvného úroku z omeškania vo výške 0,12% denne z istiny dlhu od 09.12.2014 do 31.03.2017.

46.Z vyššie uvedeného je zrejmé, že žalobca si neuplatnil v tomto konaní nárok na úrok (riadny úrok v zmysle ust. § 497 a § 502 Obchodného zákonníka), ale si uplatnil nárok na zmluvný a zákonný úrok z omeškania (v súlade s ust. § 365 a § 369 Obchodného zákonníka).

47.Úroky, úroky z omeškania aj poplatky sú podľa ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky. Definícia príslušenstva pohľadávky platí aj pre vzťahy upravené Obchodným zákonníkom (§ 1 ods. 2 Obchodného zákonníka), keďže Obchodný zákonník nemá osobitné ustanovenie o príslušenstve pohľadávky. Právo požadovať od žalovaného príslušenstvo z príslušenstva (v danom prípade úroky z omeškania z úrokov z omeškania /zákonných alebo zmluvných/) Občiansky ani Obchodný zákonník nepripúšťa. Na uvedenom nič nemení ani dohoda strán nakoľko táto je pre rozpor s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Občiansky ani Obchodný zákonník nezakotvuje majetkové sankcie pre prípad omeškania s plnením príslušenstva pohľadávky. Uvedený záver je dlhodobo osvojený súdnou praxou v Českej republike, keď Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku sp. zn. 35 Odo 101/2002 zo dňa 24. 03. 2004 (publikovanom v Sbírcе soudních rozhodnutí a stanovisek pod čísлом 5/2006), uviedol, že: „Právo požadovať od dlžníka príslušenstvo z príslušenstva (tu úroky z omeškania zo zmluvných úrokov) veriteľ nemá preto, že ani Občiansky ani Obchodný zákonník mu túto možnosť nepriznávajú. Tým nie je dotknuté právo účastníkov dohodnúť sa, že dojednané úroky sa stanú súčasťou istiny (že k nej podľa dohody účastníkov budú pripočítané ako civilné plody peňazí (fructus civiles)) a následne potom právo veriteľa požadovať, aby dlžník pre prípad omeškania s platením takto zvýšenej istiny platil dohodnutú alebo zákonom stanovenú sadzbu úroku z omeškania. Uvedené však nič nemení na skutočnosti, že sa takto opäť úročí iba istina a nie príslušenstvo pohľadávky.“ Na uvedené rozhodnutie nadväzuje rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 29 Odo 689/2006 zo dňa 30. 08. 2006, podľa ktorého: „V poňatí zastávanom súdmi nižších stupňov by na základe dohody účastníkov záväzkového vzťahu bolo v konečnom dôsledku možné dohodnúť napríklad aj poberanie dohodnutých úrokov z omeškania zo zákonných úrokov z omeškania a podobne. Práve potretie takýchto úvah ale sledovalo R 5/2006.“ Súd sa stotožňuje v plnom rozsahu s citovanými rozhodnutiami a ich odôvodneniami.

48.Nebolo medzi stranami sporné a aj z uvedenej judikatúry vyplýva, že účastníci zmluvy majú právo dohodnúť sa na tom, že zmluvné úroky sa stanú súčasťou istiny. Jedná sa však len o zmluvné úroky, teda nie aj úroky z omeškania (či už zmluvné alebo zákonné) a nie aj o zmluvnú pokutu.

49.S poukazom na skutočnosti uvedené v bodoch 45. až 48. odôvodnenia tohto rozsudku súd dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej čiastky 2 001 EUR je dôvodný. Táto suma pozostáva z debetného zostatku na účte v sume 979 EUR, z poplatku v sume 0,42 EUR a z časti vyčíslenej zmluvnej pokuty v sume 1 021,58 EUR. Zmluvnú pokutu súd vyčísliil v celkovej sume 1 131,23 EUR (0,1% denne zo sumy 979,42 EUR /z istiny, ktorú tvorí debetný zostatok v sume 979 EUR a poplatok v sume 0,42 EUR/ za obdobie od 31.01.2014 do 31.03.2017). Je potrebné uviesť, že percentuálna sadzba a doba, za ktorú bola vyčíslená zmluvná pokuta sa zhoduje s návrhom žalobcu, pričom rozdiel je v sume, z ktorej sa táto pokuta vyčísliila.

50.Vychádzajúc z vyššie uvedeného právneho názoru súdu, že z úrokov z omeškania nie je možné uplatniť ďalšie úroky z omeškania súd mal za to, že dohodnuté úroky z omeškania vo výške 0,12% denne si žalobca môže uplatniť iba zo sumy 2 110,65 EUR, ktorá pozostáva z debetného zostatku na účte v sume 979 EUR, z poplatku v sume 0,42 EUR a z vyčíslenej zmluvnej pokuty v sume 1 131,23 EUR.

51.Vzhľadom na skutočnosti uvedené v bodoch 45. až 50. odôvodnenia tohto rozsudku žalobca nemá nárok na zaplatenie dohodnutých úrokov z omeškania vo výške 0,12% denne zo z vyčíslenej sumy podľa bodu 45. písm. c) odôvodnenia tohto rozsudku (zo sankčného úroku za neoprávnený debetný zostatok vo výške 0,5% denne z istiny dlhu od 02.05.2013 do 31.08.201, z vyčíslenej sumy podľa bodu 45. písm. d) odôvodnenia tohto rozsudku (zo zákonného úroku z omeškania vo výške 9,75% ročne z istiny dlhu od 01.09.2013 do 08.12.2014) a z vyčíslenej sumy podľa bodu 45. písm. f) odôvodnenia tohto rozsudku (zo zmluvného úroku z omeškania vo výške 0,12% denne z istiny dlhu od 09.12.2014 do 31.03.2017).

52.Výška úroku z omeškania 0,12% denne bola stranami dohodnutá (§ 369 ods. 1 Obchodného zákonníka) a nárok na zaplatenie paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vyplýva z ust. § 369c Obchodného zákonníka a z ust. § 2 Nariadenia vlády SR č. 21/2013 Z.z..

53.Na základe vyššie uvedeného a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd dospel k záveru, že žaloba je skutkovo a právne dôvodná v časti o zaplatenie 2 001 EUR, úroku z omeškania vo výške 0,12% denne zo sumy 2 110,65 EUR od 01.04.2017 do zaplatenia ako aj v časti o zaplatenie paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40 EUR, preto jej v tejto časti vyhovel.

54.S poukazom na vyššie uvedené (v bodoch 45. až 51. odôvodnenia tohto rozsudku) súd žalobu v prevyšujúcej časti (o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,12% denne zo sumy 13 311,24 EUR /15 421,89 EUR - 2 110,65 EUR/ od 01.04.2017 do zaplatenia) zamietol ako nedôvodnú.

55.Podľa ust. § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

56.Podľa ust. § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

57.Podľa ust. § 262 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitymným rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

58.Žalobca mal v konaní plný úspech v časti istiny, z ktorej sa vyčísľujú trovy konania, preto mu súd priznal voči žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Košice I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne

rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky

procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§365 ods. 3 CSP).